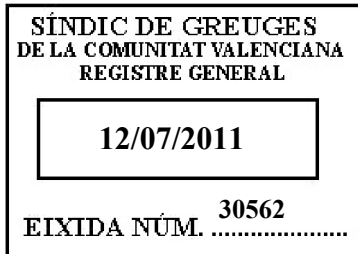

SÍNDIC DE GREUGES DE LA COMUNITAT VALENCIANA

Conselleria d'Hisenda i Administració
Hble. Sr. Conseller
C/ Palau, 14
VALENCIA - 46003 (València)

=====
Ref. queixa núm. 100342
=====

Hble. Sr.,

Vam rebre en esta institució un escrit de queixa signat pel Sr. (...), que va estar registrat amb el número indicat més amunt.

Substancialment exposava els fets i les consideracions següents:

- "Que la web de la Conselleria d'Economia, Hisenda i Ocupació continua enllaçant amb el Projecte de pressupostos per al 2010 i amb els de l'any passat, 2009, exclusivament en castellà.
- Que, així mateix, en la secció de servicis generals corresponents a "Polítiques de qualitat i tècniques de millora de processos del centre de sistemes d'informació", tota la documentació està redactada solament en castellà.
- Que, una vegada transcorreguts quasi trenta anys des de l'aprovació de la Llei d'ús i ensenyament del valencià, esta circumstància implica un greuge comparatiu per als ciutadans que volen ser informats per l'Administració Pública Valenciana en valencià, llengua oficial, juntament amb el castellà, a la Comunitat Valenciana."

En considerar que la queixa reunia els requisits establits en els articles 12 i 17 de la Llei 11/1988, de 26 de desembre, del Síndic de Greuges, va ser admesa, i li'n vam donar trasllat de conformitat amb el que determina l'article 18.1 de la llei esmentada, i a fi de contrastar les al·legacions formulades per la persona interessada, i per demanar que ens remetera informació suficient sobre la realitat d'aquelles i de la resta de circumstàncies concurrents en este supòsit, i que fera extensiu el seu informe a concretar les previsions existents perquè la pàgina web oficial d'eixa Conselleria puga ser visitada en les dues llengües cooficials de la nostra Comunitat.

La comunicació que vam rebre de la que aleshores es denominava Conselleria d'Economia, Hisenda i Ocupació, donava compte del següent:

“... Que por lo que respecta al vigente presupuesto, la página web de la Conselleria alojó en una primera fase y en los dos idiomas, toda la documentación relativa al Anteproyecto de la Ley de Presupuestos de la Generalitat para el 2010, en concreto desde el día 5 de marzo hasta el 20 de mayo. A partir de la citada fecha y por primera vez desde la constitución de nuestra autonomía, la página web incluye información relativa a todos los Tomos del Presupuesto aprobado por Les Corts, en las dos lenguas oficiales de nuestra Comunitat.

Por lo que se refiere al presupuesto del 2009, la página web de la Conselleria únicamente recoge en los dos idiomas el Tomo I, que es el relativo al texto articulado de la Ley de Presupuestos, el informe Económico-Financiero y los datos numéricos fundamentales en relación con los estados de gastos e ingresos del presupuesto del citado ejercicio.

Que en consecuencia, esta Dirección General entiende que a fecha de hoy, y por lo que se refiere tanto al presente año como a las publicaciones futuras en relación con el asunto que nos ocupa, podemos entender cumplidas las pretensiones formuladas por D. (...).

Por su parte, en el informe emitido en fecha 1 de abril de 2010 por el Director del Centro de Sistemas de Información, se hace constar que:

- a) El proyecto de presupuestos de 2010, ya estaba traducido a la fecha de la recepción de la presente queja. En cuanto al proyecto de Presupuestos 2009, no se encuentra disponible en la web.*
- b) En cuanto a los documentos que se encuentran en la Sección de Servicios Generales “Políticas de calidad y técnicas de mejora de procesos del Centro de Sistemas de Información”, denominados “Políticas de calidad de procesos del Centro de Sistemas de Información” y “Técnicas para la consecución de la política de calidad de procesos del Centro de Sistemas de Información”. En efecto se encontraban sin traducir, subsanado dicha deficiencia a la recepción de la queja.”*

L'interessat, a qui vam donar trasllat de la comunicació rebuda, va ratificar en el seu escrit d'al·legacions el contingut de la queixa i va fer extensiva la seua denúncia a l'incompliment per part de l'Administració de la Llei 30/1992 que “(...) obliga a seguir el procediment en la mateixa llengua elegida pel ciutadà, en remetre el document en espanyol”.

Així mateix, i sense ànim de ser exhaustius, referia que molta informació i documentació de la pàgina web institucional estava redactada exclusivament en castellà, com ara: http://portales.gva.es/c_economia/web/pdf/wredas/wredas-Manual de Usuario v.pdf, el contingut de la secció denominada “Control d'Ajudes de l'Estat”, http://portales.gva.es/c_economia/web/html/portal_v.htm?nodo=Economia_InfoGeneral_Poscompetencia_Control, un botó que diu “Entrar a la aplicació”, http://portales.gva.es/c_economia/web/html/portal_vhtm?nodo=Trabajo_InfoGeneral_Relaciones_Convenios, l'Esquema simplificat de procediment de gestió d'ajudes, http://portales.gva.es/c_economia/web/imagenes/Trabajo_textil07-08_Eschema_Proc_Gest.jpg, la Ge- factura, http://portales.gva.es/c_economia/web/html/portal_v.htm?nodo=Portal_Proveedor_Ge-Factura_Proyecto, etc.

Una vegada conclusa la tramitació ordinària de la queixa, passem a resoldre l'expedient amb les dades que hi consten, per la qual cosa li demanem que considere els arguments que seguidament li exposem i que constitueixen els fonaments de la resolució amb què conclouem.

En primer lloc, hem de comunicar-li que donem per acceptats els arguments esgrimits en el seu informe, quant a la informació relativa als pressupostos en les dues llengües cooficials de la Comunitat Valenciana.

No obstant això, hem de significar-li que la legislació vigent respecte de l'ús del valencià és clara i no admet cap interpretació. I tot i que esta institució reconeix els esforços de l'Administració pública valenciana per a adaptar les seues estructures al règim de cooficialitat lingüística instaurat per la Constitució espanyola i per l'Estatut d'autonomia, no pot sinó cridar l'atenció sobre el fet que la Llei d'ús i ensenyament del valencià està vigent des de fa més de 25 anys i que en el títol tercer reconeix el dret de tots els ciutadans a ser informats pels mitjans de comunicació socials tant en valencià com en castellà i a utilitzar indistintament les dos llengües quan hagen d'usar-les, i que esta obligació, com no podia ser d'una altra manera, ha d'estendre's als nous mitjans de comunicació i a les noves realitats tecnològiques i, d'una altra banda, la citada Llei d'ús i ensenyament del valencià, en les seues disposicions transitòries estableix un termini de tres anys perquè les distintes àrees de l'Administració valenciana duguen a terme les disposicions d'esta (un termini que s'ha superat a l'excés, si tenim en compte que la LUEV va entrar en vigor l'any 1983), per a adaptar les seues estructures al règim de cooficialitat lingüística.

Per altra banda, en la tramitació de la present queixa ha sorgit una altra qüestió sobre la qual esta institució ha de pronunciar-se, i sobre la qual hem de fer la consideració següent com a fonament del recordatori de deures legals amb què concloem:

El present expedient de queixa s'inicia, com sap, com a conseqüència d'un escrit dirigit a esta institució per l'interessat, íntegrament redactat en valencià.

En conseqüència, i com a garantia dels drets reconeguts en la Llei d'ús i ensenyament del valencià, que en el seu article 11 estableix que:

“(...) en aquelles actuacions administratives iniciades a instància de part i aquelles en què hi haja altres interessats que així ho manifesten, l'Administració actuant haurà de comunicar-los tot el que els afecte en la llengua oficial que trien, independentment de la llengua en què s'haguera iniciat el procediment. 2. De la mateixa manera, qualsevol que siga la llengua oficial emprada, en els expedients iniciats d'ofici, les comunicacions i la resta d'actuacions s'hauran de fer en la indicada pels interessats”

La petició d'informe que els va ser feta, es va fer en la llengua elegida per l'interessat, això és, en valencià.

No obstant això, la part essencial de l'informe remés per vosté es troba redactada íntegrament en castellà.

La Generalitat Valenciana, en compliment del manament estatutari contingut en l'Estatut d'Autonomia, va promulgar la Llei 4/1983, de 23 de novembre, d'ús i ensenyament del valencià, el preàmbul de la qual assenyala la necessitat de recuperar l'ús social i oficial del valencià.

La citada Llei va significar, d'una banda, el compromís de la Generalitat Valenciana de defensar el patrimoni cultural de la nostra Comunitat i, especialment, la recuperació social del valencià, definit com a llengua història i pròpia del nostre poble i, d'una altra

banda, superar la relació de desigualtat existent entre les dos llengües oficials de la Comunitat Valenciana, el valencià i el castellà.

La cooficialitat lingüística instaurada per la Constitució espanyola, que reconeix com a llengua oficial d'una determinada comunitat autònoma, no solament l'idioma castellà, sinó també el propi d'eixa Comunitat Autònoma, va modificar substancialment l'ús, tant privat com oficial, de les diverses llengües en el territori de l'Estat espanyol; és per això que les comunitats autònomes amb idioma oficial propi han legislat sobre la matèria, mitjançant les denominades lleis de normalització lingüística, amb la finalitat de fomentar l'ús oficial de la llengua cooficial amb l'objectiu que esta assolisca cotes similars a aquelles que corresponen al castellà com a idioma oficial del territori espanyol.

La persecució d'estos legítims objectius, reconeguts en les legislacions autonòmiques baix l'empara atorgada per la Constitució, no pot, però, desconèixer, i de fet no ho desconeix, que l'article 14 de la Constitució estableix el principi d'igualtat, amb interdicció de qualsevol forma de discriminació per motiu de llengua, i la declaració de l'article 3 del mateix text constitucional, que estableix expressament el dret de tots els ciutadans a usar la llengua espanyola.

En este sentit, la mateixa Llei d'ús i ensenyament del valencià, conscient de la vigència absoluta del principi d'igualtat i de la prohibició de discriminació per motiu de llengua, declara en el seu article 4 que "en cap cas podrà haver-hi discriminació pel fet d'usar qualssevol de les dos llengües oficials" de la Comunitat Valenciana.

Una de les conseqüències essencials que es deriven dels manaments continguts en els preceptes anteriorment esmentats és el dret que assistix qualsevol ciutadà en les seues relacions amb l'Administració, en elegir la llengua en què este vulga que es produïsquen les comunicacions i la tramitació dels expedients, i sorgix el correlatiu deure de l'Administració de respectar esta elecció i d'utilitzar, al llarg de tot el procediment, l'idioma que haguera estat elegit. En consonància amb això, l'article 11 esmentat anteriorment, declara que "en aquelles actuacions administratives iniciades a instància de part i en aquelles que hi haja altres interessats que així ho manifestaren, l'Administració actuant haurà de comunicar-los tot allò que els afecte en la llengua oficial que trien, independentment de la llengua oficial en què s'haguera iniciat. 2. De la mateixa manera, qualsevol que siga la llengua oficial utilitzada en els expedients iniciats d'ofici, les comunicacions i la resta d'actuacions s'hauran de fer en la llengua indicada pels interessats.

En el present expedient, tanmateix, la remissió d'un informe en castellà, quan la llengua elegida pel ciutadà ha sigut el valencià, no s'ajusta a estos manaments legals anteriorment exposats.

L'aplicació d'estes lleis de normalització lingüística duta a terme per les diverses comunitats autònomes motiva, de vegades, que ciutadans que tenen com a llengua habitual el valencià, consideren vulnerats els seus drets lingüístics per l'ús d'una llengua o l'altra per part de les autoritats i les oficines públiques.

La normativa vigent respecte de l'ús del valencià, continguda en la Constitució espanyola, en l'Estatut d'autonomia de la Comunitat Valenciana i en la Llei d'ús i

ensenyament del valencià, és clara i terminant, i no deixa lloc a cap interpretació, per la qual cosa l'Administració pública valenciana està obligada a garantir la normalització lingüística, tal com es desprén de l'art. 7.4 i .5 de l'Estatut d'autonomia, en assenyalar que "Caldrà atorgar un especial respecte i protecció a la recuperació del valencià".

Quant a la resta de pàgines web relacionades per l'interessat en el seu escrit d'al·legacions, reiterem els arguments esgrimits en el cos d'este escrit i l'obligació de les administracions públiques d'adaptar les seues estructures al règim de cooficialitat lingüística vigent a la Comunitat Valenciana.

De conformitat amb tot el que hem dit més amunt, **HEM DE RECORDAR A LA CONSELLERIA D'HISENDA I ADMINISTRACIÓ PÚBLICA** els deures legals que la Constitució i la legislació vigent li imposa de respectar els drets lingüístics dels administrats, i d'utilitzar en tots els procediments i en qualssevol altres formes de relació amb ells, la llengua (castellana o valenciana) triada per ells.

Així mateix, d'acord amb la normativa citada, li agraiem que ens remeta, en el termini d'un mes, el preceptiu informe en què ens manifeste si accepta el suggeriment que li fem o, si s'escau, les raons que considere per a no acceptar-lo.

Perquè en prenga coneixement, li faig saber, així mateix, que a partir de la setmana següent a la data en què s'ha dictat esta resolució, serà inserida en la pàgina web de la institució.

Atentament,

José Cholbi Diego
Síndic de Greuges de la Comunitat Valenciana